

umiddelbar Sammenligning benyttet de Rammer, som nu har været anvendte i en længere Aarrække, endskønt disse Rammer i og for sig ikke længere er fuldt tilfredsstillende. Efter Udvalgets Opgørelse maa 91 nærmest betragtes som Haandværkere og 28 som handlende, medens 224 er henregnede til Gruppen: Arbejdere eller Tyende, og 150 er i forskellige andre Livsstillinger eller uden Erhverv. — 60 af Ansøgerne ejer fast Ejendom her i Landet.

Ogsaa om Grundlaget for Inddelingen af Ansøgerne efter Opholdets Varighed i Danmark gælder det, at man kun har bevaret den sædvanlige Grupperdeling for at muliggøre en Sammenligning med tidligere Aars Resultater, idet de benyttede Rammer tilslører, at man for Svenskeres og Nordmænds Vedkommende nu nøjes med at kræve 10 Aars Ophold, medens omvendt andre fremmede maa opfylde 15-Aars Betingelsen. Med Benyttelse af den gamle Grupperdeling viser det sig, at 178 Ansøgere har opholdt sig her i over 30 Aar, 299 imellem 12 og 30 Aar og 16 under 12 Aar. Af disse sidste er imidlertid de 8 Personer af svensk eller norsk Afstamning, som opfylder Kravet om 10 Aars Ophold. Naar der i de øvrige Tilfælde er set bort fra eller væsentlig afvejet fra den sædvanlige Frist, er Grunden enten, at det drejer sig om Generhvervelse af dansk Indfødsret, eller at den paagældende har danske Forældre eller dog dansk Moder. Udvalget finder derfor intet at erindre mod disse Ansøgers Naturalisation.

35 af Ansøgerne har faaet Fattighjælp, men efter Udvalgets Mening bør dette — som Følge af de tilstedeværende Omstændigheder — ikke afskære de vedkommende fra at opnaa dansk Indfødsret. I flere Tilfælde er Beløbene tilbagebetalte, og adskillige har modtaget Understøttelsen for over 20 Aar siden. Som oftest har man i øvrigt maattet ty til Fattighjælpen paa Grund af Sygdom. Undtagelsesvis er Hjælpen ydet ikke til vedkommende selv, men til den paagældendes Mand. — Enkelte af de heromhandlede Ansøgere har tillige modtaget Understøttelse, som efter

de gældende Regler er uden Fattighjælps sædvanlige Virkning. Saadan Hjælp er i det hele ydet i 30 Tilfælde, hyppigst i Medfør af Fattiglovens §§ 44 og 61. — Endnu kan anføres, at 25 Ansøgere har faaet større eller mindre Beløb af Hjælpeskassen.

Ifølge Oplysninger fra Ministeriet har 11 af de paa Lovforslaget optagne Personer været straffede. I 7 Tilfælde drejer det sig dog kun om Bødestraf, og for de øvrige Ansøgers Vedkommende ligger Forseelsen meget langt tilbage i Tiden. Man har derfor ment ikke at burde udelukke nogen af disse Ansøgere fra at faa Indfødsret.

Landstingets Udvalg angaaende Lovforslagene om Indfødsrets Meddelelse har Gang paa Gang fremhævet, at Udvalget lægger megen Vægt paa, at Kommunalbestyrelsen kan anbefale de paagældende Ansøgers Naturalisation. Særlig Betydning mener man at burde tillægge Kommunalbestyrelsens Opfattelse, naar denne fremtræder som en Vurdering af den enkelte Ansøgers individuelle Forhold, f. Eks. hans Vandel, medens Hensynet til ensartet Behandling af de fra saa mange forskellige Steder indkomne Andragender stundom kan gøre det nødvendigt at se bort fra Kommunalbestyrelsens Stilling, navnlig hvor det drejer sig om de Principper, hvorefter Naturalisations Meddelelse bør foregaa. Under Hensyn hertil har Udvalget ment at kunne følge Ministeriet, naar dette har optaget Ansøgerne under Nr. 67 og Nr. 262 paa Lovforslaget, skønt disse ikke er anbefalede af vedkommende Kommunalbestyrelse.

Udvalget har gennemgaaet en Fortegnelse over de Andragender om Indfødsret, som Ministeriet har afslaaet i 1918—19. I alt er der meddelt Afslag i 91 Tilfælde enten som Følge af Opholdets Kortvarighed eller paa Grund af Andragerens Vandel eller endelig, fordi han har faaet Fattighjælp. Man har indhentet forskellige supplerende Oplysninger og har derefter ikke fundet noget at erindre mod de skete Afslag.